

РЕШЕНИЕ

№ 2333

гр. София, 08.04.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 18.03.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1316** по описа за **2016** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. Д. Г. срещу решение от 12.12.2015г. на СРС, НО, 19 състав, постановено по НАХД № 14480 по описа за 2015г.

Със съдебното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № 15-4332-014604 от 04.08.2015 г., издадено от началник отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което на касатора са наложени административни наказания, както следва: на основание чл. 183, ал. 2, т. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл. 36, ал. 1 ЗДвП; на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца; на основание чл. 174, ал. 1 ЗДвП глоба в размер на 750 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от десет месеца за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Касаторът твърди, че в АУАН и НП не е описано подробно нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Счита, че не са спазени изискванията, визирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Допълнително посочва, че с един

АУАН са определени три отделни нарушения, което е в противоречие с чл. 36, ал. 1 ЗАНН. Счита, че в диспозитива на оспореното решение е допусната явна фактическа грешка при цитирането на наложеното наказание по чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП. Моли съда да отмени изцяло решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно.

Ответникът по касационната жалба – СДВР – О”ПП”, не се представлява и не изразява становище по същество на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура твърди, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл.211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

При извършената служебно проверка на осн. чл. 218, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, решението за валидно и допустимо.

В хода на съдебното производство пред районния съд от фактическа страна е прието за установено, че на 23.07.2015 г. полицейски екип, следящ за безопасността на движението забелязал лек автомобил „Рено М.“, който се движел по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]и на самото кръстовище автомобилът извършил неправилна маневра ляв завой от средна лента за направо. Това било забелязано от патрулиращите в близост автоконтрольори. Подаден бил знак за спиране по образец със стоп палка, като на шофьорът на автомобила му било указано с другата ръка къде да спре. Районният съд установил, че водачът не спрял, махнал с ръка, от който жест двамата автоконтрольори разбрали, че ги е видял, след което превключил и продължил да се движи по посока тунела „Л.“. Лицето е настигнато от полицейския екип и принуден да спре с полицейския автомобил непосредствено след тунела. Извършена е полицейска проверка, при което водачът на автомобила бил изпробван за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер, което отчело, видно от приложената разпечатка 1,08‰ . Издаден бил на водача талон за медицинско изследване № 0337598 в 17:35 часа, в който било вписано да се яви до половин час във ВМА. Лицето постъпило за вземане на кръвна проба след този определен му в талона срок, а именно в 18:55 часа, съгласно отразеното в Протокол за медицинско изследване за употреба на алкохол. Като взетата му кръвна проба е изследвана и резултата от нея е обективиран в Протокол за химическа експертиза № 3699/24.07.2015 г., който е 0,80 ‰. ПО случая е изготвена докладна записка. На касаторът е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за това, че на 23.07.2015 г. около 16:25 часа при управление на лек автомобил „Рено М.“, с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]и на самото кръстовище извършва неправилна маневра ляв завой от лента за направо, след подаден сигнал за спиране със стоп палка по образец „МВР“ не изпълнява разпореждане и продължава посока [улица], като водача управлява след употреба на алкохол, изпробван с техническо средство Алкотест Дрегер, което е отчело 1,08 ‰ и му е издаден талон за кръвна проба. Нарушенията са квалифицирани като такива по чл. 36, ал. 1 ЗДвП, чл. 103 ЗДвП и чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП. Срещу АУАН са вписани възражения и такива са подадени писмено. Жалбоподателят е отказал да подпише АУАН и разписката за връчването на същия, което е удостоверено с подпис

на лице, с посочени три имена и адрес. Като е отбелязано връчването на екземпляр от акта на 30.07.2015 г. Въз основа на съставения АУАН е издадено процесното наказателно постановление.

При правилно установени от районния съд факти от обективната страна на деянието, касационната инстанция счита, че с поведението си на пътя касаторът е извършил описаното в наказателното постановление нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП, тъй като е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта. Това е установено от показанията на техническото средство, което отчело концентрация на алкохол в кръвта - 1,08 ‰, както и от химическото изследване, отчело 0,80 ‰.

Съгласно приложимата разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП, на водача на пътно превозно средство се забранява да управлява пътно превозно средство под въздействие на алкохол, наркотици или други упойващи вещества. Престъпването на тази забрана е въздигнато в административно нарушение в санкционната норма на чл. 174, ал. 1, пр. 1 ЗДвП, която гласи, че се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 6 до 12 месеца и глоба от 500 до 1000 лв., който управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 1,2 на хиляда включително, установена с медицинско изследване и/или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух.

Другата посочена за нарушена разпоредба – чл. 36, ал. 1 ЗДвП предвижда, че завиването наляво се извършва от най-лявата пътна лента по посока на движението, а когато лентите са обозначени за движение в съответна посока - от лента, предназначена за завиване наляво. Правилно районният съд е установил, че от субективна страна деянието е осъществено умишлено, тъй като водачът е бил длъжен да предвиди настъпването на общественоопасните последици, доколкото като правоспособен такъв е запознат с правилата за движение по пътищата и в частност с начина, по който може да предприеме и извърши завой наляво. Наложено е съответстващото на нарушението наказание глоба от 20 лв. по чл. 183, ал. 2, т. 3 ЗДвП. И третото нарушение е правилно квалифицирано – по чл. 103 ЗДвП като на касатора е наложено съответстващото му наказание по чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП, за отказ да изпълни нареждане на орган за контрол и регулиране на движението. Санкционната разпоредба предвижда кумулативно наказания глоба от 50 лв. до 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 до 6 месеца. Размерът на административната санкция правилно е определена за това нарушение: глоба в размер от 200 лв. и лишаване от правоуправление за срок от шест месеца, които се явяват максималните предвидени в санкционната разпоредба и са съобразени с тежестта на конкретното нарушение, която е висока, тъй като водачът освен, че е извършвал нарушение при осъществена от него маневра ляв завой е управлявал и след употреба на алкохол и е отказал изпълнение на нареждане на орган за контрол и регулиране на движението.

Настоящият състав намира за неоснователно оплакването за допуснати нарушения на чл. 42 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Както подробно е обсъдила и въззивната инстанция обстоятелствено и пълно са описани, както нарушенията, така и обстоятелствата, при които същите са установени. Фактът, че не е вписана възраст и професия на нарушителя в АУАН не го опорочава, тъй като същият е достатъчно индивидуализиран с три имена, ЕГН и адрес. Вещи за поверяване не са иззети, а единствено документи, чийто режим е съхранение в МВР, тъй като се касае до к.т. и

СУМПС, свидетелство за регистрация, т.е. под особен режим. Датата на съставянето на АУАН е отчетлива и самото лице не е имало съмнение относно същата във възраженията, които е депозирало писмено срещу АУАН и която изрично я е посочило. Предвид което не са нарушени неговите права, включително това на защита. На следващо място не е необходимо изписването на имената под подписа на административнонаказващия орган, за каквото нарушение претендира жалбоподателя, доколкото трите имена на същия фигурират в текста на издаденото НП. На следващо място, касателно твърденията за допусната явна техническа грешка, касационната инстанция констатира, че при изписването на второто наложено наказание в диспозитива на решението на въззивния съд е допусната техническа грешка, като вместо шест месеца е изписано десет месеца. Допуснатата грешка може да бъде поправена по реда на чл. 414, ал. 1, т. 1 НПК от съда постановил обжалваното решение, ако възникнат затруднения свързани с тълкуването му.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първоинстанционният съд е постановил едно правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, Х. – ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 12.12.2015г., НО, 19 състав, постановено по НАХД № 14480 по описа за 2015г. по описа на СРС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: